

Društvo

Zašto je u većini zemalja svijeta zabranjeno homoseksualcima da darivaju svoju krv?

AIDS je ustvari GIRD

– Gay related immune deficiency ili homoseksualno uslovljen nedostatak imuniteta

Nedavni incident na Filozofskom fakultetu u Sarajevu koji su izazvali studenti deklarirani homoseksualci i njihovi simpatizeri i istomišljenici otkrio je našoj javnosti do sada nepoznatu činjenicu da je zakonom zabranjeno da homoseksualci darivaju krvi. Inače u skoro cijelom svijetu, a naročito u Europskoj uniji i SAD postoje stroge zabrane uzimanja krvi od homoseksualaca za dalju transfuziju

Piše: DR. ADEM ZALJIBIĆ

U Bosni je već odavno na sceni tihi rat za ozakonjenje, a potom i širenje homoseksualizma. S obzirom da smo društvo u tranziciji, a koje pored ostalog karakteriše i razmahana korupcija, lobiranjem i potkupljivanjem uz pomoć istomišljenika iz regiona i sa Zapada, i domaći momci su krenuli u ofanzivu. Već smo u situaciji ne samo da niko od uticajnih i poznatih ličnosti ne smije ništa javno reći protiv toga, već se polako pojavljuju i prvi javno deklarirani homoseksualci, koji se sve glasnije bore za svoja prava koja im eto uskraćuju "primitivni" Bosanci i Hercegovci. Po uzoru na svoje kolege sa Zapada bilo kakvo spominjanje homoseksualaca sa kojim oni nisu zadovoljni karakteriše se kao homofobno, primitivno, diskriminirajuće. Jedno od njih je uzburkalo našu javnost i

nagnalo na protest troje studenata Filozofskog fakulteta u Sarajevu, koji su se pobunili zbog navodno diskriminirajućeg formulara u kojem je navedeno da aktivni homoseksualci ne bi trebali davati krv. Uprkos nepobitnim dokazima o načinu nastanka, dobijanja i širenja HIV infekcije domaći borci za ljudska prava homoseksualaca hoće da prisile "primitivne" Bosance i Hercegovce da im oni doniraju krv. Međutim, čak i u zemljama gdje je ova populacija mnogo jača nego u BiH donesen je zakon na osnovu medicinskih statistika koje su neumoljive o načinu nastanka, dobijanja i širenja HIV infekcije, kako je zabranjeno donirati krv homoseksualcima. Zabrana je prisutna u Americi, Irskoj, Izraelu, Finskoj, Njemačkoj, Malti, Holandiji, Islandu, Norveškoj, Portugalu, Filipinima, Sloveniji, Švicarskoj, Turskoj, Alžiru, Austriji, Belgiji, Kanadi, Kini, Hong Kongu, Hrvatskoj, Českoj Republici, Danskoj, Estoniji, Grčkoj, itd. Dok je u Velikoj Britaniji, Francuskoj i Japanu djelimično ukinuta zabrana darivanja krvi homoseksualcima i to na način i pod uslovima da homoseksualci koji žele darivati svoju krv moraju dokazati da najmanje proteklu podinu dana nisu imali aktivne seksualne odnose sa drugim muškarcem.

Homoseksualna zarazna bolest

Zašto svijet još uvijek, uprkos jakim i bogatom homoseksualnom lobiju, uporno ustrajava u nametanju

strogih zabrana da homoseksualci darivaju krv drugim ljudima? U Sjedinjenim Američkim Državama jaki homoseksualni lobi je uspio promijeniti mnoge zakonske zabrane u svoju korist, kao što su prošle godine uspješno izglasati zakon da homoseksualci

moгу biti pripadnici američke vojske. Sve su uspjeli izlobirati ali nikako ne uspijevaju izlobirati skidanje zabrane da se od njih uzima krv i daje drugim ljudima. Nema nijednog čovjeka na svijetu, koji želi sebi sigurnu zdravu budućnost, da će pristati da mu se da krv uzeta od nekog homoseksualca. Iako mnogi ne smiju javno govoriti, svi se boje SIDE.

Pored niza zaraznih bolesti koje se nesumljivo povezuju sa homoseksualnim odnosom, AIDS je najopasnija bolest, bolest koja se prenosi i putem zaražene krvi.

AIDS je bolest koja slijedi nakon infekcije sa HIV-om. HIV ostaje u tijelu različit period, mjesecima pa čak i godinama prije nego se bolest, zvana AIDS, klinički manifestuje. Iako se bolest ne razvije odmah, nakon infekcije sa HIV-om, ljudi sa HIV infekcijom su jako opasni po društvo jer su izvor infekcije i mogu širiti virus dalje, na druge ljude.

Medicinski stručnjaci su izdiferencirali nekoliko rizičnih grupa ljudi sa velikim rizikom za dobijanjem AIDS-a. To su prije svih sljedeće tri rizične kategorije:

- Homoseksualci (biseksualci)
- Promiskuitetne osobe

Same istom logikom i narkomani i prostitutke bi se trebali boriti za pravo da nam i oni daruju krv i organe, jer su i oni od strane medicinskih stručnjaka u istoj riziko grupi kao i homoseksualci.

MSM blood donor controversy

From Wikipedia, the free encyclopedia

Parts of this article (those related to policies and events) are outdated. Please update this article to reflect recent events or newly available information. Please see the talk page for more information. (June 2012)

The **Men who have sex with men (MSM) blood donor controversy** is a dispute over prohibitions on donations of blood or tissue for transplantation. MSM is a classification of men who engage (or have engaged in the past) in sex with other men, regardless of whether they identify themselves as homosexual, bisexual or heterosexual. This group is historically considered to be at high risk for HIV/AIDS and some types of hepatitis, viruses that can be transmitted in blood transfusions. Restrictions on donors are often called "deferrals" since in some cases blood donors who are found ineligible may be accepted at a later date. The restrictions vary from country to country, and in many cases men are deferred who have not had sex with men for many years. The restrictions affect MSM and the female sex partners of MSM. They do not otherwise affect women, including women who have sex with women.

Many LGBT organizations view the restrictions on donation as based on homophobia and not based on valid medical concern since donations are rigorously tested to rule out donors that are infected. Proponents of the lifetime restriction defend it because of the risk of false negative test results^[1] and because the MSM population tends to have a relatively high prevalence of HIV/AIDS infection. For instance, in the United States, men who have had sex with a man after 1977 have an HIV prevalence 68 times higher than the general population.^[2] An evaluation, in Australia, of relative risk between a year deferral after the most recent MSM contact and a 5-year deferral showed no evidence of a significantly increased risk of transfusion-transmitted HIV.^[3]

- Intravenski narkomani.
Postoje tri glavna načina prenosa HIV-a:

1. Seksualni kontakt (homo- i heteroseksualni). Mnogo se lakše prenosi homoseksualnim kontaktom, zbog velike mogućnosti oštećenja kože i sluznice.

2. Kontakt sa krvlju
• kontaminiranim špricama, iglama (narkomani)
• transfuzija krvi
• transplantacija organa.

3. Kontakt majka-dijete
• za vrijeme trudnoće preko posteljice i u toku porođaja
• za vrijeme dojenja preko mlijeka.

Stotine miliona je oboljelih širom svijeta, a desetine miliona umiru svake godine. No, do sada nije pronađen uspješan lijek protiv sive. Virus HIV-a kao i virus gripe, stalno mijenja antigene koje u sebi sadrži, tako da je teško pronaći novu vrstu vakcine za različite antigene koji se stalno mijenjaju. Liječenje može pomoći privremenu pomoć, ali su lijekovi izuzetno skupi te stoga dostupni samo malom broju ljudi. Također imaju velika neželjena dejstva po ljudski organizam. Rezultati su loši, jer se ne otklanja uzrok. Liječe se samo simptomi bolesti. Svi koji obole od AIDS-a trpe ogromnu patnju i na kraju umiru.

Od prvih mjeseci epidemije AIDS-a američki doktori i naučnici su bili apsolutno svjesni da je nova bolest homoseksualno zarazna te su je i nazvali pravim imenom GIRD (Gay-related immune deficiency ili homoseksualno uslovljen nedostatak imuniteta). Naime ova opaka bolest otkrivena je u SAD-u u ljetu 1981. kod pet do tada zdravih homoseksualaca koji su oboljeli od upale pluća, i 26 do tada zdra-

vih homoseksualaca koji su oboljeli od malignog tumora krvnih sudova. Ubrzo je otkrivena i kod Haičana koji su nepravedno optuženi kao rizična grupa, da bi se kasnije ustanovilo da je posljedica homoseksualnog prenosa. Jevrej Rook Bernstein još osamdesetih godina je tvrdio da je HIV bio bezazlen (ubikvitaran) virus te da je mutirao u homoseksualnom crijevu ("sindrom homoseksualnog crijeva").

"Od pojave AIDS-a pa do 1. jula 1993. u SAD-u je ukupno prijavljeno 302.000 odraslih bolesnika i adolescenata sa AIDS-om. Do sada ih je umrlo približno 60%. Većina bolesnika (56%) su muškarci homoseksualci u kojih će se AIDS pojavljivati i u buduću u velikom broju.

U početku epidemije na Havajima bolesni su primarno bili muškarci odnosom sa drugim muškarcima, koji su međutim bili biseksualci. Ovi su inficirani muškarci biseksualci počeli inficirati svoje heteroseksualne partnere, i sredinom 1980-ih heteroseksualno širenje postaje glavni put prijenosa, uz sve veći broj inficiranih žena. Uporedo sa ovakvim širenjem povećavala se i inficiranost dojenčadi." (Principi Interne medicine, Harrison 2005).

"Epidemiološke studije u SAD-u prepoznale su pet rizičnih skupina odraslih osoba koje mogu oboljeti od AIDS-a. Homoseksualci i biseksualni muškarci čine najveću grupu, oko 70% ovisnih i registriranih slučajeva. Seksualni put je sigurno najčešći put. U SAD-u najveći broj bolesnika čine homoseksualci i biseksualni muškarci, najveći broj infekcija seksualnim putem događa se između homoseksualaca. U SAD-u tipični

Međutim čak i u zemljama gdje je ova populacija mnogo jača nego u BiH donesen je zakon po kojem je zabranjeno donirati krv homoseksualcima.

odrasli bolesnik s AIDS-om je mladi homoseksualac ili ovisnik o drogi." (Osnove patologije, S.L. Robbins 1995).

Zbog svega ovoga naučnici su bolest nazvali kao što smo i kazali GIRD (Gay-related immune deficiency ili homoseksualno uslovljen nedostatak imuniteta). Međutim, homoseksualni lobi Amerike i zapadne Europe kreće u akciju i prisiljava naučnike da promijene ime bolesti jer je, Bože moj, nedopustivo da se na tako brutalan način diskriminira ova populacija i GIRD preko noći postaje AIDS (Sindrom stečenog nedostatka imuniteta), što u suštini i jeste, jer ove osobe nisu se rodile sa nedostatkom imuniteta već su ga stekli. Ali ne dozvoljava se nauči da kaže gdje i kako ti ljudi stižu taj nedostatak.

Nasilni lobi

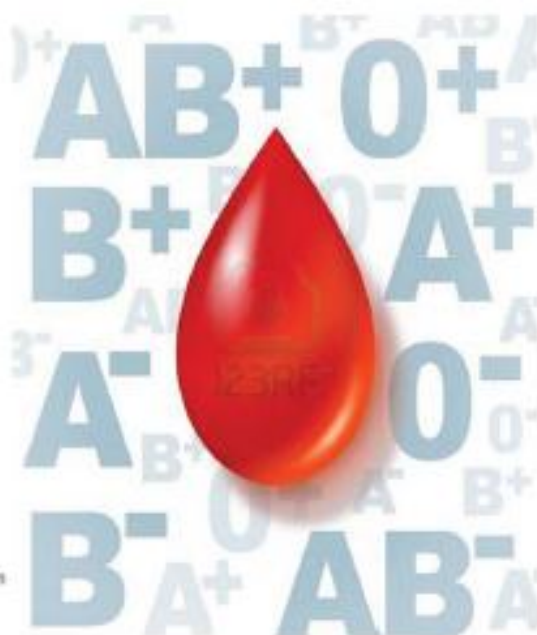
I nećete naći medicinske knjige da se homoseksualnost ne opisuje kao poremećaj ili uzrok određenih bolesti, ali homoseksualni lobi se ne predaje. Uspijevaju prisiliti Svjetsku zdravstvenu organizaciju (WHO) da se u desetoj reviziji Međunarodne klasifikacije bolesti, povreda, i uzroka smrti radenoj od 1983.-1992. izjasni da homoseksualnost nije više poremećaj. U prethodnoj devetoj reviziji, još uvijek je bio poremećaj, u petom poglavlju te revizije pod šifrom 302 "seksualne nastranosti i poremećaji". Nakon brisanja iz međunarodne klasifikacije bolesti stižu mogućnosti da se bore za uzakojenje njihovih brakova i da nameću ljudima svoju nastranost, čega smo svjedoci i kod nas u

Countries with known restrictions

This list shows countries that had restrictions on blood donors.¹⁹⁹⁷ Most national standards require direct questioning regarding a man's sexual history, but the length of deferral varies.

• Indefinite (permanent) deferral

- Algeria
 - Austria¹⁹⁹⁷
 - Belgium¹⁹⁹⁷
 - Canada¹⁹⁹⁷
 - China (mainland)
 - Hong Kong¹⁹⁹⁷
 - Croatia¹⁹⁹⁷
 - Czech Republic
 - Denmark
 - Estonia
 - Finland
 - France
 - Germany¹⁹⁹⁷
 - Greece
 - Iceland
 - Ireland
 - Israel
 - Italy
 - Netherlands¹⁹⁹⁷
 - Norway
 - Portugal
 - Philippines
 - Slovenia¹⁹⁹⁷
 - Switzerland
 - Turkey
 - United States¹⁹⁹⁷
- Deferral for five years since last exposure:
- New Zealand¹⁹⁹⁷
- Deferral for one year since last exposure:
- Argentina¹⁹⁹⁷
 - Australia
 - Brazil
 - Hungary¹⁹⁹⁷
 - Japan¹⁹⁹⁷
 - Sweden¹⁹⁹⁷
- Deferral for six months (except in Northern Ireland and Scotland, where total bans are in place)
- South Africa¹⁹⁹⁷
- Previous deferral (SDM) has valid screening criteria that do not mention MSM.

Bosni. Svaka zdrava i dobronamjerna osoba zapitat će se kako je onda moguće da WHO zauzme ovakav stav olakšavajući širenje ovog nastranog spolnog općenja, a time i pojava miliona oboljelih od AIDS-a, prije svega, ali i sifilisa, gonoreje, mnogih malignih tumora, koji su se pojavili nakon spomenute odluke WHO?

Da bi shvatili ovaj problem navest ćemo samo neka svjetska imena javnih ličnosti iz politike, filma, sporta, muzike isl. koja se javno deklariraju kao homoseksualci, a time i svakom pametnom čovjeku signaliziraju da stoje iza i bore se za širenje ove nastranosti. Također nam to govori i o snazi i uticaju te populacije na svakodnevni život. Ako bi krenuli hronološkim redom onda bi morali prvo spomenuti Rocka Hadsona "prisnog prijatelja" bivšeg američkog predsjednika Ronalda Regana, Marlon Branda, James Deana i Elenoru Roosevelt, bivšu prvu damu-suprugu predsjednika SAD-a Franklina D. Roosevelta, Keith Boykina, pomoćnik predsjed. Clintona. Od muzičara tu su Freddie Mercury pjevač Queen-a, jedne od najpopularnije rok grupe

na svijetu, George Michael, David Bowie, Elton John a od sportista poznata svjetska teniserka Martina Navratilova. Kada su u pitanju današnji političari tu su Gido Vestervele, ministar vanjskih poslova Njemačke, Elio Di Rupo, premijer Valonije (Belgija), Klaus Voverajt, gradonačelnik Berlina, Bertrand Delanoë gradonačelnik Pariza, islandska premijerka Johanna Sigurdardottir, Ole von Beast, gradonačelnik Hamburga. Ovo su naravno samo neka imena i to onih koji se javno deklariraju kao homoseksualci, a nesumnjivo je mnogo veći broj uticajnih ljudi koji još uvijek kalkuliraju sa svojim javnim nastupom u ime ove populacije, koja svakodnevno regrutuje u svoje redove poznate ličnosti, ili bolje rečeno na Zapadu i ne možete danas uspjeti u bilo čemu (politika, film, sport, muzika) ako niste u najmanju ruku simpatizer homoseksualizma i ako nemate blagonaklon stav prema homoseksualcima, kada vi sami to već niste što je u stvari poželjno.

Na Zapadu su oni svojim uticajem uspješni iznuditi prešućujući stav javnosti o dva dokazana aksioma po

pitanju AIDS-a, a to su: SIDA se pojavila i najčešća je kod homoseksualaca, i SIDA se prenosi koontakom sa zaraženom krvlju, a sve pod isprikom osnovnih ljudskih prava za seksualnom orijentacijom. Stoga se bilo kako upiranje prista u njih, opravdano ili ne, smatra homofobijom.

Homoseksualna populacija je svjetsna činjenica koje u svojoj knjizi o AIDS-u iznosi poznati doktor, psiholog Malik Badrij gdje on objašnjava da se homoseksualizam razvija, tj. da je to naučeno ponašanje te da mnogi odustanu od tog načina spolnog općenja ako ih sredina osudi. Stoga je jasno zašto oni na bilo koju osudu, ma kako malena bila, burno reaguju. Naravno da je javna zabrana doniranja krvi svojevrsna osuda i diskriminacija. Opravdana ili ne na svakom je da sam prosudi. Sutra je moguća reakcija i oko zabrane doniranja organa za transplantaciju.

Samo istom logikom i narkomani i prostitutke bi se trebali boriti za pravo da nam i oni daruju krv i organe, jer su i oni od strane medicinskih stručnjaka u istoj riziko grupi kao i homoseksualci.